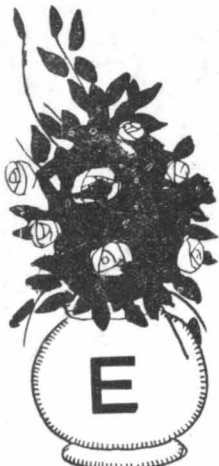

ΞΕΝΟΙ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΤΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ ΚΙΣΜΕΚΕΡ

ΠΩΣ ΕΓΙΝΑ... ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ

ΚΕΙΝΟ τὸ καλοκαίρι, ἐπειδὴ ἔπληττα στὸ Αἰξ-λὲ-Μπαίν, ὅπου παραβρίσκω, ἀποφάσισα νὰ ἐρωτευθῶ μιά κυρὰ πού ἔμενε στὸ ἴδιο ξενοδοχεῖο καὶ πολλὲς φορές εὐχάιναι νὰ καθόμαστε πλάι-πλάι στὸ ταμπ-ν-ὲ-τ. Ἦταν μόνη, νέα, κομψὴ καὶ πολὺ ἀλόκοπη. Ὁμορφα μάτια, γλυκὸ στόμα, κορμὶ σθελτο καὶ νευρώδης, ματοῦλα μωτερὴ καὶ μαλλιά ξανθὰ, κατάξανθα, σάν τὸν ἥλιο τῆς Νορβηγίας, ἐνὸς τὸ δέρμα τῆς ἦταν μελαχροινὸ, ἀλλὰ μελαχροινὸ μὲτ, γλωδὸ, σάν δέρμα μορφινομανοῦς. Πιότερο ἀπ' ἄλλα ὅμως μὲ τραβοῦσε ἡ παρῆξεν ματιά της ποὺ ἦταν σκοτεινὴ καὶ ἀτονη, ζορρὴ καὶ ρευθῶδης μαζί, μιά ματιά διεσθυτικὴ καὶ χαϊδευτικὴ, γεμάτῃ ὑποσχέσεις καὶ μυστήρια, ποὺ σὲ κρατοῦσε σὲ ἀπόστασι σθεσμοῦ ἐνὶ ταυτοχρόνως σὲ τραβοῦσε ἀκατανίκητα.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι τὴν ἐρωτεύθηκα τρελλὰ. Φυσικὰ δὲν μοῦ ἔλειψαν ἡ εὐκαρίαι νὰ μιλῶ μαζί της. Παρατήρησα ὅμως εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὅτι ἡ ἄγνωστὴ προσπαθοῦσε νὰ μυστηριοποιεῖ τὴν ἐξουσία της ἀπ' τὴ ζωὴ της. Ἀπόφευγε τὶς ἐμπιστευτικὰ συνομιλίαι. Μοῦ ἦταν λοιπὸν ἀδύνατον νὰ μάθω πὺς ἦταν, ἀπὸ ποὺ ἔρχόταν, ποὺ ἐπῆγαινε. Μοῦ φαινόταν σάν τυλιγμένη μέσα σ' ἓνα σύννεφο μυστηρίου...

Νόμισα πὺς ἀκολουθοῦσε ἐξεπίτηδες αὐτὴ τὴν τακτικὴ, τὴν ὁποῖαν ἀποφάσισα ν' ἀκολουθῆσαι κί' ἐγὼ ἀπάνειναι της γιὰ νὰ φιλογίσω τὴν περιεργίαι της. Καὶ πράγματι μὲ τὶς ἐπιφυλάξεις μου, μὲ τὰ μισοκεκασμένα λόγια καὶ τοὺς μυστηριώδεις τρόπους μου, ἄρχισα πολὺ γρήγορα νὰ κινῶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς νέας αὐτῆς γυναίκας. Προσπαθοῦσε νὰ μὲ ψυχολογήσῃ, νὰ θυθίσῃ τὸ θέλημα της ὡς τὴν ψυχὴ μου, νὰ μὲ κάμῃ νὰ μιλήσω. Ἀντελήφθην ὅτι ἔφθανε μέχρι καὶ τοῦ νὰ κατασκοπεύῃ ἀκούγῃ τὶς κινήσεις μου. Καὶ ὅσο ἔβλεπα ὅτι τὸ σκεδῖο μου ἐπιτυγχάνει, τόσο πιὸ μυστηριώδεις προσπαθοῦσε νὰ φαίνομαι. Ἀπὸ σκοποῦ ἀποσταίαι ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο ὄρες ὀλόκληρες χωρὶς νὰ τῆς ἔζηγῶ πὺς ἦμου.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι σὲ λίγο ἐγὼ νὰ τὸ μοναδικὸ ἀντικείμενο τῆς προσοχῆς της. Τίποτε ἄλλο δὲν τὴν ἐνδιέφερε ἐκτὸς ἀπὸ μένα. Ὅλο τὸν καιρὸ της στὴν παρακολούθησι μου ἀφιέρωνε, μὲ κατακόπυε, μὲ ἀνέ, ἐπιτύουσε νὰ θρίσκεται πανρωσιτὰ μου ἀπροόπιτως. Καὶ ἵσοῦσα νὰ φαντασθῶ, πυρὰ λείαι ὄφειλετο ὄλο αὐτὸ τὸ ἔκοκακεῖοῦ μου νὰ νικητῆς ἀπάνειναι

ἔστὸ πάο-
χεῖο. Τὰ
ασατικά
ε καί'

...ὅς νὰ μου τὸ ἀπο-

ικανὸς τὸ πάντα νὰ κάμω
...νὰ σὰς τὸ ἀποδείξῃ! τῆς ἀπάν-
τησα. Καμμιά δυσκολία δὲν θὰ μ' ἐφό-
βιζε.

—Ἀφοῦ εἶν' ἔτσι, προσπαθήστε ν' ἀνακαλύψετε τὸν ἀσύλληπτο δολοφόνου τῆς Λιάνας ντὲ Νανσῶ, πὺς θεῆτικη στραγαλισμένη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν σ' ἀπόστασι διακοσίων μέτρων ἀπ' τὸ ξενοδοχεῖο μας... Κάμετε ὅτι δὲν μπόρεσαν νὰ κάμουν τὰ καλύτερα λαγωνικά τῆς Παρισίνης ἀστυνομίας. Ἰσχυοῖετῃ μου αὐτὸν τὸ θηριώδεις δολοφόνου καὶ θὰ εἶμαι δική σας!

Ἔφυγε καί μ' ἄφησε ἐκεῖ σάν στή-
λην ἄκατος. Αὐτὸ πὺς μοῦ εἶπε ὑπέο-

νε κάθε ὄριο παραξενιάς κί' ἄρχισα νὰ πιστεύω πὺς εἶχα νὰ κάμω μὲ μιά ἀνισόρροπη. Αὐτὸ ὅμως δὲν μὲ δυσῆρστησε καθόλου. Ἡ ἔκλεκτικὴ ἀνισόρροπος γυναικὸς εἶνε θαυμάσια πλάσματα γιὰ νὰ πέρασῃ κανεῖς ἓνα καλοκαίρι μαζί τους σὲ μιά λουτρόπολι ὅπου πλῆθει.

Ἄποσθήποτε ἔβλεπα ὅτι ἡ ἀνακάλυψις τοῦ δολοφόνου τῆς Λιάνας ἦταν ὄρισμένος ἀνωτέρω τῶν ὁρίων μου. Ποῦ νὰ ἐβρῶ ἄκρη σὲ μιά τέτοια δουλειά, στὴν ὁποῖαν ἦμου ἐντελὸς ἀνδρες; Ἐρισκόμου σὲ μεγάλη ἀμηχανία, ὅταν ἀξάφαινα μιά ἰδέα φώτισε τὸ μυαλό μου. Καὶ τὸ ἄλλο θράδου παρέρουσα τὴ φίλη μου στὸ ἴδιο σημεῖο τοῦ πάρκου καὶ τῆς εἶπα:

—Ἄν σὰς ὑποδείξω τὸ δολοφόνου, ἔχω τὸ λόγο σας ὅτι δὲν θὰ τὸν προῦσάτε, ἐνὸς θὰ τὸν συχαθῆτε;

—Ἐχετε τὸν λόγο τῆς τιμῆς μου!

—Κυτῆζετε μὲ λοιπὸν. Ἔγὼ δολοφόνουσα τὴ Λιάνα. Τὸ πρόσωπό της φωτίστηκε ἀπὸ χαρὰ.

—Ἄ, τὶ τζέντλεμαν πὺς εἶσα!.. Τὶ ζέντλεμαν!.. φώναξε. Τὸ ὑπαίτηυοῦμου. Ἄλλὰ μιά ἀπόδειξι ὅτι μοῦ λέτε ἀλήθεια, ἔνα πειστήριο θέλω.

—Νὰ τὸ μακαίρι μὲ τὸ ὁποῖο τὴν ἀποτελείουσα, τῆς εἶπα.

—Μοῦ τὸ κάnete ὄρω;

—Ἄν ἡ καρδιά σας τὸ θέλι!

Ἄλο τὸ κορμὶ τῆς ἀνατρίχιασε ἀπὸ εὐχαρίστησι. Φαίνεται ὅτι εἶχε ψυχὴ διετραμμένη.

—Τώρα εἶμαι δική σας, τρωτὸ τὸ λόγο μου! εἶπε. Ὅχι ὅμως στὸ ξενοδοχεῖο. Δὲν θὰ ἐκτέθω...

Μοῦ ὄρισε ραντεβῶ γιὰ μιά ὄρα ἀργότερα σ' ἓνα ἀπόμυρο σημεῖο τῆς ἀκρογιαλίας. Ἦταν ἐκεῖ ἓνα ἐγκαταλειμμένο περὶττερο ποὺ θὰ μπορούσε νὰ μᾶς προφυλάξῃ ἀπὸ τὰ ἀδιάκριτα βλέματα.

Ἐρέθηκα ἐκεῖ ἀκριβῶς τὴν ὄρα τοῦ ραντεβῶ. Κί' ἐκείνη ἐπίσης. Δὲν ἦταν ὅμως μόνη. Τὴν συνοδεῖαν ἓνας ἀνθυμοισφάροχος καὶ τρεῖς χωροφύλακες, οἱ ὁποῖοι μοῦ πέρασαν χειροπέδες!

Ἐκείνη μοῦ εἶπε:

—Κύριε, ἐπιτρέματέ μου νὰ σὰς ζητήσω μυριάκις συγγνώμην καὶ νὰ σὰς δώσω μερικὲς ἀπαρτήτες ἐξηγήσεις. Δὲν εἶμαι μιά ὑπερτικὴ γυναικὸς ὅπως νομῖσατε. Εἶμαι ἀπλούστατα ἡ νόμιμος; σύζυγος ἐνὸς ἀνακριτοῦ, στὸν ὁποῖο ἀνετίθῃ ἡ ὑπόθεσις τῆς δολοφονίας τῆς Λιάνας ντὲ Νανσῶ. Ἡ ὑπόθεσις αὐτῆ, παρῆξε στὸν ἄνδρα μου μιά μοναδικὴ εὐκαιρία ν' ἀναδειχτῇ, νὰ προαχθῇ. Καὶ πρέπει νὰ ἐμολογήσετε, ὅτι ἡ σύλληψις σας τοῦ ἐξασφαλίζει τὴν προαγωγή. Θὰ τὴν ὀφείλει σὲ μένα καὶ εἶμαι γι' αὐτὸ εὐτυχῆς, γιὰτὸν ἀγαπῶ σάν ἐρωμῖνο μου. Καὶ καθὼς δὲν μοῦ ἀνταπέδιδε τόσο πολὺ τὴν ἀγάπη, ἐλπίζω ὅτι αὐτὸ τὸ ἐπισόβιο θὰ μεγαλώσῃ τὴν ἀφοσίωσι του. Πέστε μου τώρα, ἔχετε τίποτε ἐναντίον μου;

Ἡ σύλληψις μου δὲν μὲ εἶχε πειράξει. Ἡ δῆλωσις ὅμως τῆς γυναικὸς αὐτῆς ὅτι ἀγαποῦσε τὸν ἄνδρα της, μ' ἔκανε νὰ θυμώσω τρομερὰ.

—Μαντάμ, εἶπα, ἀφοῦ μοῦ κάnete τὴν τιμὴ νὰ ζητᾶτε τὶς ἐντυπώσεις μου, σὰς λέω ὅτι εἶσα μιά κατασφάριβα καὶ ὅτι ὁ κύριος σύζυγος σας μοῦ ἐμπνέει τὴν πιὸ μεγάλη ἀφῃδία. Τὸ συμπεράσμα δὴς αὐτῆς τῆς γελοίας ἱστορίας εἶνε ὅτι ἐλερώσατε τὸ λόγο τῆς τιμῆς σας!...

—Τὸ λόγο τῆς τιμῆς μου, ἀπάντησε σαρκαστικὰ ἐκείνη. Μὰ εἶσις πὺς ἔχετε εἰδικότητα στὴ δολοφονία τῶν ἐγγάμων γυναικῶν, ἐπρεπε νὰ ἐξερέτε ὅτι ἡ τιμὴ μᾶς παντρεμῆνης εἶνε νὰ μὴν ἀπατῶ τὸν ἄνδρα της!

Ἔκανε κατόπιν μπροστά μου μιά ὑπόκλισι κί' ἔφυγε.

Μ' ἐφυλάκισαν. Γὴν ἄλλη μέρα ἔκακαν τὴ γωνομιά τοῦ συζύγου της. Ἦταν ἓνας μεγάλος ἀνόητος, μὲ μακρὰ μουστάκια καὶ κοντὲς ἰδέες. Προσπαθοῦσε νὰ κάμῃ πνεῦμα κατὰ τὴν ἀνάκρισι, γιὰ νὰ τὸν ἀκούῃ ὁ γραμματικὸς της, ὁ ὁποῖος γελοῦσε θλακωδῶς.

—Νὰ σύλληφθῆτε ἀπὸ μιά γυναῖκα! Πολὺ ἄσχημα τὴν ἐπάθατε! μοῦ εἶπε ἐιρωνικὰ ὁ κ. ἀνακριτῆς.

—Τὸ λυπηρὸν εἶνε ἡ μεγάλη ἡλιθιότης σας πὺς δὲν μπορεῖτε νὰ ἐξομωῖσθῃτε παρὰ μόνου μὲ τὴν ἐξ ἴσου μεγάλῃ

ΤΑ ὉΡΑ ΜΑΣ

ἌΡΧΙΞΕ Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΟΥ Β 'ΓΙΣΤΟΥΡΗΜΑΤΟΣ

πὺς σὰς χαρίζε τὸ «Μπουκέτο» καὶ ἡ «Οικογένεια»

Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ,

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υλοῦ

Ἐπίσης συνεχίεται ἡ διανομὴ τοῦ Α' βιβλίου μας

«ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ»

Τοῦ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΚΑΡ

Παρακαλοῦνται ὁ ἀναγνώστης τῶν περιοδικῶν μας νὰ σπεῖσουν νὰ παραλάβουν τὰ βιβλία τῶν ἐγκαίρων, διότι ἡ ζήτησις εἶνε μεγάλη καὶ πρωτοφανῆ, καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἐξαντληθῶν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν καὶ ἀ 20 χιλιάδες σωματίων, πὺς ἐτοιμάσαμε.

Ποτὲ βιβλία δὲν ἐζητήθησαν τόσο σαρ καὶ δὲν ἐπροκάλεσαν τέτοιον συναγερμόν.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΚΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κευτσμεπλιό)

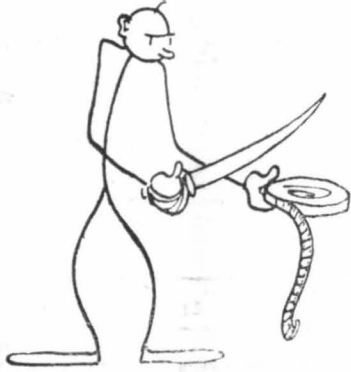
ΔΟΥ, λοιπόν, ότι και οι Αμερικανοί άρχισαν να μωμούνται τους Γερμανούς και να παίρνουν κι' εκείνοι παράξενες υποθέσεις για τα κινηματογραφικά έργα τους. Έπίσης εγυρίζουν διάφορες έπιστημονικές θεωρίες και δίνουν σάρκα και όστα μ' ακόμα και στα πιο τολμηρά όνειρα των μεγάλων σοφών. Έτσι κι' η «Μέτρος θέλησε να δώσει στο διεθνές κοινό ένα έργο, που ή υποθέσει του ν' αποκαλύπτει τις διάφορες μεθόδους που μεταχειρίζονται οι Αμερικανοί άστυνομοί για να συλλαμβάνουν τους έπαινοντες έγκληματίες. Σήμερα, λοιπόν, στα εσπώντιας της, εγυρίζεται αυτό το περίεργο φίλμ, που έχει την παράξενη όνομασία «Γ. Α. Δ. Δ.» και που είνε τ' αρχικό του τίτλου του.

Η Κέυ Λίβε, ή νεαρή Κινέζα εφευρέτρια, ή όποια παίζει ένα χαριτωμένο ρόλο στο φίλμ ή «Πέλιος της Φαντασίας», άρχισε τώρα να εγυρίζη ένα καινούργιο άστυνομικό έργο, στα εσπώντιας της «Μέτρος». Η Κέυ Λίβε είνε σμαρα από τους πιο σημανθείς εσπότερες του Χόλλυγουντ, γιατί, εκτός της όμορφιάς της, έχει και αξιοθαύμαστο ταλέντο. Εκείνο όμοιο που την έχει κάνει να κατακτηση είναι την άγάπη, είνε ή υπερβολική καλωσύνη της. Η βίβλα της είνε άνοχη όλη τή μέρα για τους φίλους της και τους θαυμαστάς της. Όσο για τους δημοσιογράφους, αυτοί πιά είνε οι άχαριστοί σύντροφοί της.

Γιά να γίνη κανείς διάσημος, λέει στους φίλους της, πρέπει να έχει έναν πλούσιο θαυμαστή, ένα καλό ταλέντο κι' ένα φίλο δημοσιογράφου. Ο πρώτος θά φροντίζη για την μεγαλοεπιτήμη όφρασίς της κι' ό τελευταίος θά εξιμνή το ταλέντο της. Έτσι όλοις ό κόσμος θά την ξέρη και θά την θαυμάζη.

Κι' άλληθα, αυτή ή χαριτωμένη Κινέζα, μέσα σέ λίγο καιρό, κατορθώσει να γίνη πασίγνωστη.

Στο κινηματοθέατρο «Παλλάς» προβάλλεται αυτή την εβδομάδα το περίεργο έργο της Ζοζεφίνας Μπαίκερ, για το όποιο έχουν γραφή ένα σωρό άρθρα στον Ενωτικόό Τύπο. Η Μαύρη Αφροδίτη στο «Ζοζέ» πράγματι γήητευσε όλη μιá φορά τους Αθηναίους, με τα όμορφα τραγούδια της και τις συγκινηθείς περιπέτειές της. Κι' όμως, πολλοί λίγοι θαυμαστοί της Μαύρης Αφροδίτης ξέρουν ότι ή ήρωίδα του «Ζοζέ» δέν είνε μόνο μιá πασίγνωστη χορεύτρια, αλλά και μιá καλή μητέρα. Πράγματι, ή Ζοζεφίνα Μπαίκερ έχει ένα χαριτωμένο παιδί, το όποιο έχει κλεισμένο σ' ένα άριστοκατικό σχολείο του Παρσού, για να το προ-

Κάθε φίλμ όφρασιτα άγριο κόμμα του περιτόνο σκηνό του !...

φυλάξη — όπως λέει — από το κακό μάτι των θαυμαστόν της. Η εύθυμη «Φαίνα» πρέπει να ξέρετε ότι είνε τρομακικά δευδαίμων. Γι' αυτό άλώστε έχει μαζί της ένα σωρό γαϊό-γαϊό, για να την προφυλάγουν από τις μαγείες. Κι' αυτό άόχη το σουλλάκι της, επειδή νομίζει ότι της φέρνει τύχη, δέν τό άποχωρίζεται ποτέ, ούτε και την ώρα που κοιμάται. Το «Ζοζέ», λοιπόν, άποκαλύπτει μερικές τέτοιες άδυναμίες της, που προδίδουν την καταγωγή της όμορφης πρωταγωνιστιάς του. Η Ζοζεφίνα Μπαίκερ μπορεί να είνε είσσημη, αλλά δέν μπορεί να ξεχάσει ότι γεννήθηκε στο Χάρλεϊν, στη συνοικία των Μαύρων, στη Νέα Υόρκη.

Από μιá έρευνα των «Κινηματογραφικών Νέων» μαθαίνουμε τα έξιξι καταληκτικά πράγματα : Όλα ό μεγάλα εσπότερες του Χόλλυγουντ εργάζονται διακοχό όρες τή μέρα ! Κάθε πρωί, στις 7, είνε στο εσπώντιας. Από τις 7 ώς τις 8 μακαίωρονται από τους έιδωούς μακαγιό. Από τις 8 μέχρι τις 9 δομαίωρονται και φορούν την τουαλέτα με την όποια πρόκειται να εγυρίζουν. Στις 9 άκριόθως κατεβαίνουν στο «ελατιό» και βασιάζουν ώς τις 7 το βράδυ τον άγριο σφοδρή με τις ιδ όστροφιάς τους. Από τις 7 ώς τις 8 παίρνουν το μπάνιο τους και άλλάωρον ρούχα. Στις 8 παρουσιάζονται πάλι μπροστά στον σφοδρή, για να τους δώση το ρόλο που πρόκειται να εγυρίζουν την άλλη μέρα. Έπειτα πηγαίνουν να τον μελετήσουν στο σπίτι τους. Η Γκρέτα Γκάρμπο, μάλιστα, δέν μπορεί να κοιμηθή, άν δέν έχει μιáδη περιήρα το ρόλο της. Αυτό φυσικά χρειάζεται παίχνη μελέτη. Έτσι πολλές φορές ή άσπρη φαντασία πηγαίνει άγρον την άλλη μέρα στο εσπώντιας. Κατωάβαινε τώρα γιατί οι εσπότερες του Χόλλυγουντ είνε παράξενο κι' ιδιότροπο. Έχουν τοιαύτα από την κολληή δουλειά. Γι' αυτό ό ξένοι καλλιτέχνες, που πηγαίνουν στην πόλι του κινηματογράφου, φεύγουν έπιτα από λίγο τρομομαρτημένοι.

Ο άγνωστέ όμοιο ότι κάθε φίλμ, πριν να παραδοθή στον θαυμαστό ή στα...σπαγγίματα των φίλων της όδόνης, περνάει από ένα σωρό ειαυτοπίσεις και ήρωισματα άγριο κόμμα των περιτόνων σκηνών του. Έτσι από ένα φίλμ που έγραψα στο εσπώντιας να έχει μήκος πενήνα χιλιάδων μέτρων, καταναί να προβάλλονται στην όδόνη μόνο τα όχτώ χιλιάδες μέτρα του ! Όλα τ' άλλα πετάγονται ως άχρηστα !...

Στο Χόλλυγουντ υπάρχει ένα πύθο; κομπάρσος, ό όποιο είνε κατάλληλο για να υποδύεται πρόσωπα γεροντοστών, βουλευτών, στρατηγών, κι' ένα σωρό έπισμων. Είνε ό «επίδοκας άγνωνστος», όπως τους λένε είνον και οι εσπότερες. Ο Ουίλλιαμ Τόκερ, παραδειγματός χάρην, ενώ στην πραγματικότητα είνε ένας φτωχός ό δόλοος, στην όδόνη παρουσιάζει τά ως γεροντοστιάς. Ο Πάβλενκε Βρόν όνο, διατηρεί με προσοχή το φίλμ-κα μουστιαία του, γιατί τον κάνουν να πλάτε δολλλάρια τή μέρα, ποζάρων-

για δαυθόλοτος άριστοκατής. Ο Μάξιμο Πίλλε σπει εκατό φίλμ, παίζοντας πάντα το ρόλο είν' ός μάλιστα είχε την κηί να φροφή. «Μίατα Χάρην, όταν ή διάσκη εφευτέ τάσκατο κι' είχε κλεισθή στις φιλί της. Η Άλιαν Άφενς, πάλι, γεροντοκόρης, κερδίζοντας έ-μωμ κι' έξαιρετική ήρωισει-όδία ότι είνε μεγάλος εσπ.

Η Μόρην Ο'Σούλλιβαν ξήησε να τις εσω. για να ξεκορυσθή από την έρωατική ζση του εσπώντιας. ή όμορφη εφευτέρια, μάλιστα της τό έπέτρεφαν, κλείστηκε στη ρω. της κι' από τό πρωί μέχρι το βράδυ δέν κάνει άλλο τίποτε...παρά μόνο να κοιμάται ! Μ' αυτό τον τρόπο έλαίει ν' άνακτηση τις δυνάμεις της. Έννοείται ότι όλοι ό θαυμαστοί της έχουν άνησχησεί και κάθε μέρα της στέλνουν ένα σωρό τρομακικά γραμματία ν' άμωφρα κοιλούθια. Μά ή Μόρην Ο'Σούλλιβαν ένδιαφερέται μόνο για την ήγεια της. Έτσι ό φίλοι της μάταια περιμένουν ειδήσεις της, παρ'ότι πού δέν ανακαίω να πιστεύουν ότι έχουν όλοσο που λένε μερικά ότι ή εφευτέριτες δέν έχουν καρδιά. Κι' αυτή ήταν ή π ό λογική σκέψη που έκαναν ως τώρα.

Η Ούνα Μάρκελ κι' Οφρανσό Τόν εγυρίζουν σήμερα στα εσπώντιας της «Μέτρος» ένα νέο έργο τους. Αυτό το φίλμ μάλιστα ήταν άφορηή να γνωρίση ό ένας τόν άλλον πού καλά και να γίνονταν άριστοτα φίλοι. Μά ή κακογλωσσία του Χόλλυγουντ δέν τους άφρασε να συνεχίσουν το εδύλλιο τους. Δυσκοιόρησε τόσες ιστορίες είνε βάρος τους και τόσα σκάνδαλα, όστε αναγκάστηκαν να διακόψουν τις στενές σχέσεις τους.

όλακεία της γυναικάς σας ! του άπάντησα. Δέν καταλαβαίνετε λοιπόν ότι δέν είμαι έγώ ό δολοφόνος. —Θά τό καταλάβω, όταν μου άποδείξετε το άλλοθι. —Θά σας τό άποδείξω άμέσως, αφού έπιμένετε. Η άνόνη γυναικά σας έληρωμένη ότι, τή θραδικά ακριόθως της δολοφονίας θρισκόμουν στο δαμάτιό της ! —Επιτέλους εξεδικούμην ! Όποιαόδηποτε συνέπεια κι' άν είχε αυτό το φέμμα μου, έμενα ένθουσιασμένως θλέποντας τόν άνακριτή ν' αλλάξη χίλια χρώματα. Ο Δούστιχς τά είχε χάσει. —Ψευδέσθε, ψευδέσθε !... φώναξα. —Εκείνη τή στιγμή ένας άστυνομικός ήρθε κι' έδωκε στον άνακριτή ένα έγγραφο. Και μόλις τό διάβασε ό άνακριτής, μ' έκ'ταξε κατατροπισμένως και μου έπτε : —Κύριε, αυτό τό έγγραφο με πληροφορεί ότι ό πραγματικό δολοφόνος συνελήφθη πρό όλίγου. Είσθε έλεύθερος. Σας παρακαλώ όμως να εοαρσηθήτε να μου δώσετε το λόγο σας ότι δέν μου είπατε ψέμματα πρό όλίγου για τή γυναικά μου. —Σας δίνω τόν άνδρικό λόγο της τιμής μου, ό όποιος άξίζει τουλάχιστον όσο και ένας γυναικείος. Προσθώτω δέ ότι είμαι στη διάθεσ' σας, άν θέλετε να μονομαχήσομε. —Έργου. Είκοσι τόσεςρες όρες άργότερα έμονομαχήσαμε. Του κατέθεσα μιá σπαθία σ' ό αυτό. Απο τότε δέν τόν ξαναείπα. Προχέθες όμως, συνάντησα τόν πουλιόρατ' τή γυναικά του. Μοί χαμογέλασε και, καθώς μου έβινε τό χέρι, μου έπτε : —Τι εύτυχής που είμαι επιτέλους να σας εύχαριστήσω, κύριε !. Φαντασθήτε ότι άπότόυ έκάματε τόν άνδρα μου να πιστέμη ότι τόν άπατώ, με λατρεύει. Σας εύχαριστώ, κύριε !